

## Wykorzystanie minimalizacji funkcji logicznej dwu- i wielowartościowej do ogólnej oceny programów regionalnych w województwach po reformie administracyjnej w 1998 roku

Na podstawie opracowania [1] dotyczącego programów regionalnych, które powstały w Polsce w latach 1990–1995, przedstawiona została minimalizacja funkcji logicznej opisującej programy wojewódzkie. Każde województwo jest opisane jedną z wartości cech: kompletność (nieznana; niepełna; pełna), stopień zaawansowania (początkowy, nieokreślony; diagnostyczny; diagnostyczno-koncepcyjny; prognostyczny; prognostyczno-programowy; diagnostyczno-prognostyczny; programowy), charakter (operacyjny; brak charakteru; strategiczny), horyzont (krótki, nieokreślony, bez horyzontu; średni; długi).

Przedstawiono ogólną ocenę programów regionalnych w województwach po reformie administracyjnej kraju w 1998 roku na podstawie programów wojewódzkich z lat 1990–1995. Po reformie administracyjnej kraju powstało 16 województw. Przyjęto, że „nowe” województwa powstały z połączenia „starych” województw.

Wartości cech programów nowych województw został oceniony na podstawie nałożenia terytorialnego „starych” województw na „nowe”. Przyjęto, że odpowiednia cecha dla danego województwa przyjmuje jedną z wartości (zmiennej wielowartościowej lub dwuwartościowej) w zależności od przeważającej liczby wartości cech dla starych województw wchodzących w jego skład po reformie. W przypadkach spornych, gdzie występuje jednakowa liczba wartości, o wartości cechy decyduje województwo, którego stolica jest aktualnie miastem wojewódzkim [2].

Przedstawiono ogólną analizę programów wojewódzkich jako wynik tradycyjnej minimalizacji funkcji logicznej dwu- oraz wielowartościowej. Rozpatrzone zostały przez dwa podejścia: nieprzybliżony, gdzie zmienne wielowartościowe zostały zakodowane wielowartościowo, oraz przybliżony, gdzie zmienne wielowartościowe z danych wejściowych zostały zmienione na zmienne dwuwartościowe.

<i>kompletność</i>	<i>stopień zaawansowania</i>	<i>charakter</i>	<i>horyzont</i>
0	0	0	0
0	1	1	–
0	1	–	1
–	0	1	1
0	–	1	1

Tab. 1. Wynik uproszczeń wartości cech w ujęciu dwuwartościowym dla „nowych” województw

<i>kompletność</i>	<i>stopień zaawansowania</i>	<i>charakter</i>	<i>horyzont</i>
–	0	0	0
1	1	1	0
1	2	1	2
1	3	1	0
1	4	1	1
1	5	1	0
1	6	0	–
2	0	1	1

Tab. 2. Wynik uproszczeń wartości cech w ujęciu wielowartościowym dla „nowych” województw

Na podstawie ostatecznych tabel minimalizacji funkcji dwu- i wielowartościowych można zauważyć m.in. następujące cechy wspólne programów w większości „nowych” województw:

- W znacznej liczbie nowych województw kompletność programów jest raczej początkowa, niż pełna — zjawisko to znajduje potwierdzenie zarówno dla kodowania dwuwartościowego jak i dla wielowartościowego.
- Dla kodowania dwuwartościowego w równej części województw stopień zaawansowania można określić jako „perspektywiczny” (prognostyczny, prognostyczno-programowy, diagnostyczno-prognostyczny, programowy) oraz w równej części województw „rozpoznawczy”. Prawidłowość ta występuje również dla kodowania wielowartościowego.
- W przeważającej części województw programy mają charakter raczej strategiczny oraz doraźny. Prawidłowość ta występuje również dla kodowania wielowartościowego.
- Analizując parametr „horyzont czasowy” zauważamy pewną rozbieżność pomiędzy kodowaniem zmiennymi dwuwartościowymi i kodowaniem zmiennymi wielowartościowymi. W przypadku zmiennych dwuwartościowych duża grupa województw ma programy o horyzoncie czasowym średnim, co w przypadku kodowania wielowartościowego nie znajduje odzwierciedlenia.

#### **Literatura**

- [1] K. Fiedorowicz, *Programy regionalne w Polsce*, Prace Inst. Zarządz. Polit. Częst., seria „Zarządzanie” nr 1: „Restrukturyzacja województwa częstochowskiego”, Częstochowa 1995.
- [2] W. Babicz, *Zastosowanie minimalizacji wielowartościowej funkcji logicznej dla ogólnej oceny programów regionalnych po reformie administracyjnej w roku 1998*, Konf. Zastos. Matem., Zakopane 2003, Inst. Matem. PAN, Warszawa 2003.